

ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1836.

9 Ιουλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διακήρυξεις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας περὶ τριακονταετοῦς ἐνοικίας τοῦ ἐθνικοῦ ἐλαιῶνος Κορινθίας. — Δηλοποιήσεις 1) τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Σύρῳ Κακούργικῶν περὶ καταδίκης ἐνόχου κλοπῆς. — 2) τοῦ Συμβολαιογράφου Πατρῶν Κ. Α. Παπατριανταφυλλίδου περὶ πλειστηριασμοῦ τοῦ ξενοδοχείου τοῦ Κ. Γ. Μαυρομμάτου. — 3) τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ναυπλίῳ Κακούργικῶν περὶ καταδίκης ἐνόχου ἀποπείρας διασμοῦ. — 4) τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ναυπλίῳ Κακούργικῶν περὶ καταδίκης ἐνόχου κλοπῆς. — 5) τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν περὶ καταδίκης ἐνόχου κλοπῆς. — 6) τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν περὶ καταδίκης ἐνόχου κλοπῆς. — Αἴτησις Μαρκετούλης θυγατρὸς Κ. Φουστέρη ἐκ Θήρας περὶ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπεζίτης καὶ καίτης κατὰ τοῦ συζύγου τῆς Κ. Χρηστοδούλου Καϊστου.

(Αριθ. ἐγγράφ. 15265 21915). (Αριθ. Πρωτ. 421).

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ὁ Ἐθνικὸς ἐλαιῶν Κορινθίας θελεῖ ἐνοικιασθῇ κατὰ τμήματα ἐπὶ δημοπρασίας διὰ τριακόντα ἔτη.

Εἰς ἰδιαίτερον πῖνακα θέλει συμειωθῇ ἡ κατὰ τμήμα διαίρεσις τοῦ ἀνωτέρου ἐλαιῶνος, ἡ διαγραφὴ τῆς ὁροθεσίας ἐνάστου τμήματος καὶ τὰ συμπεριλαμβανόμενα ὡς ἑγγιστα εἰς ἕκαστον τμήμα ἐλαιόδενδρα.

Ὅλου μὲ τὰ ἐλαιόδενδρα ἑκάστου τμήματος συνενοικιάζεται καὶ ἡ συμπεριλαμβανομένη ἐντὸς τῆς ὁροθεσίας αὐτοῦ ἐθνικὴ γῆ.

Ἐνωσις περισσοτέρων τμημάτων εἰς ἓν δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ.

Ὁ ἀνωτέρω ἐλαιῶν θελεῖ δημοπρατηθῇ τὴν 15 Ἰουλ. ἐπιτοπίως καὶ τελειωτικῶς εἰς Κόρινθον.

Ἡ δημοπρασία τοῦ ἐλαιῶνος θελεῖ διαρκέσει ἡμέρας τρεῖς κατὰ συνέχειαν, καὶ τὴν τρίτην περὶ τὴν μεσημέριον θέλει κατακυρωθῇ ἐπ' ὀνόματι τῶν πλειοδοτησάντων, μίαν ὥραν μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, καθότι παρελθούσης αὐτῆς τῆς προθεσμίας οὐδεμία προσφορὰ δὲν εἶναι πλέον δεκτή. Ἡ κατακύρωσις ὅμως τῆς δημοπρασίας δὲν θέλει ἔχει κῶρος εἰμὴ ἀφ' οὗ ἐπικυρωθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Συμφωνεῖται τῆς ἐνοικίας.

Α'. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ ἐκρίζωσῃ τ' ἀναφύοντα ἐπὶ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασθέν τμήμα ἐλαιόδενδρων, ἄγρια δένδρα, χαμόκλαδα καὶ βάτους καὶ νὰ καλλιεργῇ τὰ ἐν αὐτῷ ἐλαιόδενδρα ὡς νὰ ἦσαν ἡδὴ ἰδιοκτησία του, ἐμψυτεύων εἰς τὰ κενὰ διαστήματα νέας ἐλαίας, κεν-

τρῶν (ἐμφυλιάζων) τὰς ἀγρίας ἢ ἐξηγηριωμένας καὶ λαμβάνων ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐλαιοφυτείας μέτρα.

Β'. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ κόψῃ οὐδὲ ἐν ἐλαιόδενδρον, ἐκτὸς μόνον ἂν ἦναι κατάξηρον ἢ ἀνεπίδεκτον πλέον καλλιεργίας, καὶ τότε πρέπει προηγουμένως νὰ ἔχη τὴν ἐγγραφὴν ἀδείας τοῦ Β. Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Διὰ πάντων παράβατον καθυποβάλλεται εἰς πληρωμὴν δρ. 25—60 πρὸς τὸ δημόσιον ἀνὰ ἕκαστον παρανόμως ἐκκοπὲν ἐλαιόδενδρον.

Γ'. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ κάμῃ εὐθὺς τὸν πρῶτον χρόνον ἐναρξιν τῆς καλλιεργίας καὶ νὰ ἐξακολουθῇ τὴν ἐμψυτεύσιν καὶ ἐγκέντρωσιν, ὥστε εἰς διάστημα ἐπὶ αὐτῶν νὰ ἦναι ὅλον τὸ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασθέν τμήμα ἐμψυτευμένον μὲ τόσα ἐλαιόδενδρα ὅσα ἐπιτρέπει ἡ χωρητικότης τοῦ τόπου, ἄλλως θέλει θεωρηθῇ ὡς παραβάτης τῆς μετὰ τοῦ δημόσιου συμφωνίας καὶ θέλει πληρώσει πρόστιμον ἀναβαλὼν εἰς τὸ ἐν δεκατημόριον τοῦ ὀλικοῦ τριακονταετοῦς ἐνοικίου ἂν δὲ ἐντὸς τοῦ δεκάτου ἔτους δὲν ἐκπληρώσῃ τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐπιβαλλόμενας αὐτῷ ὡς πρὸς τὴν καλλιεργίαν ὑποχρεώσεις, γίνεται καὶ ἐκπτώσις τῆς ἐνοικίας καὶ ὑποχρεῖται περιπλέον νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ ἐπιβάλλον εἰς τὴν δικαιοσύνην μέρος ἀπὸ τοῦ ὅλου τῆς τριακονταετοῦς ἐνοικίας.

Δ'. Ἐκαστος ἐνοικιαστὴς εἶναι ἐπεύθυνος πρὸς τὸ δημόσιον πᾶσαν βλάβην, προξενηθεῖσαν εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένα ἐλαιόδενδρα ἀπὸ ἐμπεισμῶν ἢ ἀποιανήποτε ἄλλην συμφορὰν προξενηθεῖσαν παρὰ τοῦ ἰδίου, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἢ τοῦ ἐπιστάτου του.

Ε'. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ ἐκλήῃ εἰς διορισμένους ἐπόχας ἐν αἷς δὲν προξενεῖται βλάβη ἐντὸς τοῦ

παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασθέντος τμήματος ὁποιοδήποτε ζῶν, ἐκτός μόνον καμμένων, αἰγῶν καὶ χοίρων.

Γ'. Ἐκαστος ἐνοικιαστής τμήματος ἔχει τὴν ἄδειαν ἐντὸς τῆς παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασθείσης γῆς νὰ κατασκευάσῃ ἢ ἐλαιοτριβεῖν καὶ ἐν οἶκῳ πρὸς κατοικίαν τῶν ἐπισκεπτῶν του, ὠφελούμενης διὰ τὴν οἰκοδομήν καὶ ἀπὸ τὰ τυχόν υπάρχοντα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένου τμήματος ἐρείπια ἐθνικῶν κτηρίων. Μετὰ τὴν ἐκπνευσιν ὅμως τῆς τριακονταετοῦς ἐνοικιάσεως αἱ ἀνωτέρω οἰκοδομαὶ μένουσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημασίου, χωρὶς ὁ ἐνοικιαστής νὰ ἀπαιτήσῃ καμμίαν ἀποζημίωσιν δι' αὐτάς. Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω ἐνοικιαστῶν δύναται ἕκαστος ἐνοικιαστής νὰ διωρίσῃ ἓνα ἢ πλεονέκτους φύλακας πρὸς διαφύλαξιν τῶν ἐνοικιασθέντων παρ' αὐτοῦ ἐλαιόδένδρων. Δύναται δὲ νὰ συμφωνήσῃ καὶ μετὰ τὴν ἀρμόδιον διοικητικὴν ἀρχὴν νὰ φυλάττωνται τ' ἀνήκοντα εἰς αὐτὸν ἐλαιόδενδρα ἀπὸ τοὺς δημοτικούς ἀγροφύλακας, πληρόνων ὅμως τὴν ἀναλογίαν του.

Ζ'. Ἡ Κυβέρνησις δὲν δέχεται εἰς ὄφρος τῆς κἀνὲν ἔξωδον μῆτε διὰ τὰ δέματα μῆτε διὰ τὸ πότισμα τοῦ ἐλαιῶνος.

Η'. Ὁ ἐνοικιαστής ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ἀπλοῦ ἐγγείου φόρου δι' ὅλα τὰ προϊόντα τοῦ ἐλαιῶνος καὶ τῆς μετ' αὐτῆς συνἐνοικιασμένης γῆς. Ὁ φόρος οὗτος διὰ τὰ προϊόντων ἐλαιόδένδρων θέλει δίδεσθαι εἰς ἔλαιον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα· ἂν δὲ ἐντὸς τῆς διαρκείας τῆς ἐνοικιάσεως τὸ δέκατον τοῦτο ἤθελεν ἀντικαταστήθῃ δι' ἄλλου φόρου, θέλουσιν πληρόνει καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ ὅμοιον φόρον μετὰ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ἐλαιόδένδρων.

Θ'. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γενῆ εἰς 30 ἰσας δόσεις πληρωτέας κατὰ τὴν 15 Ἰανουαρίου. ἑκάστου ἔτους, ἀρχῆς γνωμένης ἀπὸ α. Ἰανουαρίου 1837.

Ι'. Ἐκαστος ἐνοικιαστής ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὡς πρὸς τὸν ὀρισμὸν τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ ὑπόχρεον διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τριῶν πρώτων ἔτων τῆς ἐνοικιάσεως. Μετὰ τὴν τριετίαν ὀφείλει ὁ ἐνοικιαστής νὰ παρουσιάσῃ ἄλλον τοιοῦτον καὶ οὕτω μέχρι τῆς ἐκπνεύσεως τῆς τριακονταετοῦς ἐνοικιάσεως.

ΙΑ'. Ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις ἐνοικιάζει ὅλα τὰ ἐθνικὰ ἐλαιόδενδρα, ἐννοεῖται ὅτι συνἐνοικιάζει καὶ ὅσα κατακρατοῦνται ἀπὸ διαφόρους ἐπὶ λόγῳ ὅτι εἶναι ἰδιοκτησία των ἐπομένως ὅλα τὰ εἰς τὰ οἰκονομικὰ κατὰστιχα σημειούμενα εἴτε ὡς ἐθνικὰ εἴτε ὡς διαφιλονεικούμενα θέλουσιν δημοπρατηθῆ. Ὅστις δὲ νομίζει ὅτι ἔχει ἰδιότητα ἐλαιόδενδρα μετὰ τῶν ἐνοικιασθέντων ὀφείλει μετὰ τὴν ἐνοικίαν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας του. Ἡ διοικητικὴ οικονομικὴ καὶ δημοτικὴ ἀρχὴ ὁμοῦ μετὰ δύο ἀμερολήπτους καὶ τιμίους πολίτας συνερχόμενοι εἰς ἐπιτροπὴν θέλει ἐξετάσασιν ἀκριβῶς τοὺς τίτλους καὶ ἀποφασίσουσιν περὶ τῆς νομιμότητος αὐτῶν τὴν ἀπόφασιν των ταύτην θέλει ὑποβάλλουν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν συνουθευμένην μετὰ τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις των.

Ἡ Γραμματεία εἰς εὐρὴ τὴν ἀπόφασιν ὁρῶν θέλει σημειῶναι τὸ, ἀθεωρήθη καὶ ἔχει κύρος· ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ καὶ οἱ παρουσιαζόμενοι τίτλοι ἵνα πάντι ὀνομάζονται, τότε ἐπὶ τῇ ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Γραμματεία διατάττει καὶ καταλαμβάνονται τὰ κατακροτούμενα ἐλαιόδενδρα.

Εἰς αὐτὴν ὅμως τὴν περίπτωσιν ἂν ὁ ἀντιποιοῦμενος θεωρεῖ τὸν ἐκυτόν του ἀδικούμενον δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια.

Ἡ εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν παρουσίαις τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας πρέπει νὰ γενῇ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας κηρυχθῇ ἡ ἐνοικίασις· παρελθούσης δὲ αὐτῆς τῆς προθεσμίας θέλει θεωρηθῇ τὰ ἀντιποιοῦμενα ἐλαιόδενδρα ἀναντιρρήτως ὡς ἐθνικά.

ΙΒ'. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐγγυᾶται μῆτε περὶ τῆς ποσότητος καὶ ποιότητος τῶν ἐνοικιαζομένων ἐλαιόδένδρων, μῆτε περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς γῆς τῶν εἰς ἕκαστον τμήμα ὡς ἐγγιστα σημειωθέντων, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀκριβοῦς κατὰ τὰ σημειωθέντα ὅρια παραδόσεως τοῦ τμήματος. Ἐπομένως πᾶσα περὶ τούτου ἀπαίτησις τοῦ ἐνοικιαστοῦ θέλει εἶσθαι ἀπαράδεκτος καὶ ἀνίσχυρος.

Πρὸς εὐκολίαν τῆς ἐλαιοφυτείας ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν ἐθνικῶν ἐλαιόδένδρων νὰ ἐκρίζωσιν ἄγρια ἐλαιόδενδρα ἀπὸ ἐθνικοὺς δασώδεις τόπους, ἅτινα μεταφερόμενα νὰ ἐμφυτεύονται εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ἐνοικιασμένα τμήματα· ὀφείλουσιν ὅμως προηγουμένως νὰ ζητήσιν ἄδειαν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Β. οἰκονομικοῦ ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ δασονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος.

Αἱ ἀρμόδιοι διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ εἶναι εἰς χρεὸς ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν νὰ κάμνουν ἐπιθεωρήσεις τοῦ ἐλαιῶνος καὶ νὰ παρατηροῦν ἂν οἱ ἐνοικιασταὶ ἐνεργούν τὰς ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως ἐπιβληθείσας υποχρεώσεις ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν καὶ λοιπὰ, καθὼς θέλει ἐπιτηροῦν καὶ τὴν ἐν καιρῷ κατασκευὴν τῶν ὁρέων καὶ ποτίσματος τοῦ ἐλαιῶνος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰουνίου 1836.

Ὁ Διευθυντὴς

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Θ. ΣΧΙΝΑΣ.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 39). (Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 387).

ΔΗΛΟΘΙΟΥΣΕΙΣ.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Κακουργιοδικαῖς Εἰσαγγελεὺς Δηλοποιεῖ,

ὅτι ἡ Δημητρούλα Αποστολὸν ἐκ Βιτόνης, ὑπηρετίς διαμένουσα εἰς Ἀθήνας, κατηγορηθεῖσα διὰ κλοπὴν ἀνωτέραν τῆς ἀξίας τῶν τετρακοσίων δραχμ. παραβέσσαν τὴν 6 Φεβρουαρίου 1836 κατεδικάσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα Κακουργιοδικῶν εἰς πενταετὴ εἰρκτὴν δυνάμει τοῦ ἀρθ. 374 τοῦ Ποιν. Νόμου καὶ εἰς τὰς Συνεπείας.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 10 Ἰουνίου 1836

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ΜΑΡΙΝΟΣ Κ. ΜΑΡΙΝΟΓΛΟΥ.

(Αριθ. ἐγγράφ. 1223). (Αριθ. Πρωτοκ. 389).

2)

Ὁ Συμβολαογράφος Π. Πατρῶν Α.

Πατριαρκατου. λ. λίδης

Δηλοποιεῖ,

Δυνάμει τῆς ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1835 διαιτητικῆς
ἀποφάσεως, κηρυχθείσης ἐκτελεστῆς παρὰ τοῦ Προέδρου
τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν δι' ἀπογράφου ὑπ' ἀριθ. 37
ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἔμπροσθεν τοῦ γραφικοῦ μου
καταστήματος, τὸ κατασχέν παρὰ τοῦ κλητῆρος τῶν
ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Κυρίου Ἰωάννου Μαυρομμάτου
ξενοδοχείον τοῦ Κυρίου Ἀποστόλου Φ. Γιαννακοπούλου,
καί ἐν τῇ ἐνστάσει τῆς Παντανάστης, τοῦ οὐοίου ἡ
κατάστασις καὶ λοιπὰ περιγράφονται εἰς τὴν ἐπισυναρ-
μένην ἑκθεσιν τοῦ αὐτοῦ κλητῆρος.

ὡς πρώτη προσφορά προσδιορίζεται ἡ τιμὴ αὐτῆς, ἡ
μεινύται εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰρημένου κλητῆρος κατὰ
τὴν ἐκτίμησιν: τοῦτέστι δραχμ. 746.

Ὁ πλειστοπριακὸς θέλει γενῇ τὴν 12 του ελευσίμου
νου Ἰουλίου ἡμέραν κυριακὴν, δύο ἡμέρας κατὰ σειράν.
ἀρχόμενος τὴν 10 ὥραν Π. Μ. μέχρι τῆς 12, ὡς αὐτῶς
καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ 10 μέχρι 12 ὅτε καὶ
λαμβάνει τέλος πρὸ τὸν πλειοδοτήσαντα μὲ τὰ μετρητά,
καὶ κατακυροῦνται πρὸς αὐτόν, ὅστις καὶ παραλαμβάνει
παταχρῆμα τὸ ξενοδοχεῖον. πᾶσα θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν

ἡ παροῦσα θέλει δημοσιεῖθαι διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν
Ἀγγελικῶν ὁ δὲ κλητὴρ Κύριος Μαυροματῆς παραγγέλλει
να ἐνεργήσῃ τὴν τιχοκολλησιν τῶν ἀντιγράφων
τῆς παρούσης, ὅπου ἀνήκει.

Ἐν Πάτραις, τὴν 17 Ἰουνίου 1836.
Ὁ συμβολαιογράφος Πατρῶν Ἀθ. Παπατριανταφυλλίδης.

Σήμερον τὴν 9 Ἰουνίου 1830 ἡμεῖς
M. M. ἐν Πάτραις, κατὰ παραγγελίαν τοῦ Κυρίου Ἀνα-
γνώστου Κρητικοῦ κατοικοῦ ἐνταῦθα, καὶ δυνάμει τοῦ
ὑπ' ἀρ. 27 ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου τοῦ ἐνταῦθα Πρωτο-
δικείου, περιαφθέντος ἐπὶ τῆς ἀπὸ 15 Οὐτωβρίου 1835
διατητικῆς ἀποφάσεως, προσλαβὼν ὁ ὑποφαίνόμενος
κλητὴρ τοῦ ἐν Πάτραις Πρωτοδικείου τὸν δημαρχικόν
παρέδρον τοῦ δήμου τούτου Κύριον Ἀγγελέην Χρυσανθά-
κου, ὅμοι καὶ δύο ἐμπείρους πραγματογώμονας,
καὶ δύο μάστερας, μετέβη εἰς τὸ πανδοχεῖον τοῦ Ἀπο-
στόλου Φ. Γιαννακοπούλου ἀνατολικῶς με κτήμα
γνώστου Κρητικοῦ, συνορευόμενον ἀνατολικῶς με Νικόλαον Θεοδώρου
Σιστηρίου Λιβερτζινου, δυτικῶς με Κωνσταντῖνον Τελάλην, καὶ μεσημβρινῶς με
Κωνσταντῖνον Δρόμον, ἵνα ἐνεργήσω τὴν κατάσχесιν ἐπὶ
δημόσιον δρόμον, ἵνα ἐνεργήσω τὴν κατάσχесιν ἐπὶ
ἀναγνώστην Κρητικὸν ἐκτιμήθῃ δὲ ἡ ὕλη τοῦ
πανδοχείου διὰ δραχμ. 726, καὶ οὗτοι ἡ γῇ εἶναι ἐθνική.

Προσδιορίζεται δὲ ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ 1^η
 Ἰουλίου T. E. ἡμερᾶ κυριακῇ ὥρᾳ 10 Π. Μ. ὁ δὲ πλειστηριασμός

τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπ' ἄλληλος, ὁ Κ. Α. Παπάτριαντα-
φυλλίδης Συμβολαιογράφος Πατρῶν.

Εἰς ἐνδειξὴν δὲ συνετάχθη ἡ παροῦσα, ὑπογραφεῖσα παρὰ τοῦ ὡς ἐκτιμητοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου, τῶν ἐμπειροτεχνῶν Κ. Κ. Ἀποστόλη Γρεβενοῦ καὶ Γερασίμου Κεφαλλήνος τοῦ Ἀνδρέου, καὶ τῶν μαρτύρων Κ. Ἀθανασίου ΑΘ. Λογιστάτου καὶ Ἰωάννου Παπαθανασοπούλου.

Ὁ δήμαρχ. Ἀγγελεῖς Χρυσανθοκόπουλος.

Οἱ πραγματοποιώμενες

Ἀποστόλης Γρεβενός.

Γεράσιμος Κεφαλλήνος τοῦ Ἀνδρέου τέκτων.

Οἱ μάρτυρες

Ἀθανάσιος Ἀθ. Λογιωτάτου.

Ἰωάννης Παπαθανασόπουλος.

Ὁ κλητὴρ τοῦ ἐν Πάτραις Πρωτοδικείου

Ἰω. Μαυρομάτης.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 75). (Ἀριθ. Πρωτοκ. 390).

3)

Ὁ παρὰ τῆς ἐν Ναυπλῷ Κακουργιοδίκαις

Εἰσαγγελεύς.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 28 καὶ 29 τοῦ Ποινικοῦ
Νόμου·

Δηλοποιούμεν, ὅτι τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ναυπλίου
Συνέδρων διὰ τῆς ἀπὸ 13 Ἰουνίου ὑπ' ἀριθμ. 35 ἀπο-
φάσεώς του, καὶ δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 273 §. 3, 49 §.
3 καὶ 4 καὶ 22 τοῦ Ποιν. Νόμου, κατεδίκασεν εἰς δύο
ἡμισυ ἐτῶν φυλάκισιν καὶ εἰς τριετῇ στέρησιν τῶν ἐν
τῷ ἀρθρῷ 23 τοῦ εἰρημένου Νόμου ὀρίζομένων δικαιω-
μάτων, τὸν Μερτζάνην Μπαρκόπουλον, Ἀραβὰ ξυλοφό-
ρον, κατοικοῦντα εἰς Π. Πάτρας, κηρυχθέντα ἔνοχον ἀπο-
πέρας βιασμοῦ, πραχθείσης εἰς τὰ περίχωρα τῆς εἰρη-
μένης πόλεως,

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Ἰουνίου 1836.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς Κ. Ι. ΠΙΤΖΙΠΙΟΣ.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 88). (Ἀριθ. Πρωτοκ. 408).

4)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ Κακουργιοδίταις

Εἰσαγγελεύς.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Δηλοποιούμεν,

Ὅτι τὸ Δικαστήριον τῶν ἐνταῦθα Συνέδρων διὰ τῆς ἀπὸ 17 Ἰουνίου, ὑπ' ἀριθμ. 40 ἀποφάσεως τῶν, καὶ δυνάμει τῶν ἀριθμῶν 373 καὶ 34 τοῦ Ποιν. Ν. μ. υ, κατεδικασεν εἰς 9 μηνῶν φυλάκισιν, καὶ εἰς δύο ἐτῶν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, κατὰ τὸν νόμον τῆς πόλεως Πατρῶν, κηρυχθέντα ἔοχον κλοπῆς, πρᾶχθεις ἐν τῇ εἰρημικῇ πόλει τὴν 17 Σεπτεμβ. 1835, καὶ ὑπερβαίνουσας κατὰ τὸ ποσὸν τὰς 20 δραχμ. ἀλλ' ὅλ. καὶ τὰς 400.

Ἐν Ναυπλῳ, τὴν 25 ἰουνίου 1836

Ὁ Εἰσαγγελεὺς Κ. Ι. ΠΙΤΖΙΛΙΟΣ.

(Αριθ. ἐγγράφ. 2058). (Αριθ. Πρωτοκ. 409).

5)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελεὺς
Δηλοποιεῖ, ὅτι

Τὴν εἰκοστὴν τρίτην τοῦ παρελθόντος Νοεμβρ. κατὰ
τὴν νῆσον Ἴον συνέβη κλοπὴ ὑπερβαίνουσα τὴν ἀξίαν
πῶν εἴκοσι δραχμ. ὁ δὲ αὐτουργὸς αὐτῆς καταδικάσθη
διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 128 αποφάσεως τῶν ἐν Σύρῳ Πλημμε-
λειοδικῶν εἰς τρίμηνον φυλάκισιν.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 24 Ἰουνίου 1836.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ΔΙΟΜΗΔΗΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ.

(Αριθ. ἐγγράφ. 4790). (Αριθ. Πρωτοκ. 410).

6)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελεὺς.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου,
δηλοποιούμεν, ὅτι περὶ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1816 ἔτους
συνέβη κλοπὴ εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν 2 ὥρλο-
γίων, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν ὑπερέβαινε τὰς 30 δραχμ.
ὁ δὲ αὐτουργὸς καταδικάσθη εἰς τρίμηνον φυλάκισιν.

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς Δ. ΒΙΡΕΛΛΕΣ.

(Αριθ. Πρωτοκ. 420).

ΑΙΤΗΣΙΣ.

Πρὸς τὸ ἐν Σύρῳ Βασιλ. Πρωτοδικεῖον.

Ἡ δυστυχὴς ὑποφαινομένη ὑπανδρευθεῖσα εἰς δωδεκα-
ετῇ ἡλικίαν μετὰ τοῦ Χ. Καούσου, ἔγινε θυμὰ ἐλεεινὸν
τῆς θηριώδους καὶ ἀ-ανθρώπου ὁρμῆς τοῦ πάθους του,
ὅθεν σπειδόμενα νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν δικαιοσύνην πρὸς ἀ-
παλλαγὴν τῶν θεινῶντες ἐκθίτει εὐσεβάστως.

Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον, τοῦ παρελθόντος ἔτους προικο-
νομηθεῖσα ἀξίως παρὰ τοῦ Ε. Πατρός της, ὡς ἐμφαίνει
τὸ ὑπὸ σχ. Α. γαμικὸν σύμφωνον, συνήθη εἰς γάμου
κοινωνίαν μετὰ τοῦ Καούσου, ὅστις ἔδειξε κλῆσιν τινα
πρὸς τὴν σύζυγόν του, προσφεθεῖσαν (εἰς τοιαύτην μί-
λιστα ἡλικίαν) μετ' ἀμύμητον ὑποταγὴν καὶ εὐμένειαν,
κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν ἐντολήν· ἀλλ' ἡ σύμπνοια, ὁ
μόνος σκοπὸς τῆς γαμικῆς κοινωνίας, δὲν διήρκη-
σεν ἐκ μέρους τοῦ συζύγου, ὅστις κητέστησε τὴν συζυ-
γόν του ἀντικείμενον τῆς ὁρμῆς καὶ τῆς βίας του. Εἰς
τοιαύτην τρυφεράν ἡλικίαν πάσχουσα μετ' ἡπιον τρόπον
νὰ πόν φιλιώσῃ, ἐπέκρυπτε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μη-
τέρα της τὰς ἀπανθρώπους πράξεις καὶ φρονηματοτάτου,
τὰ ὅποια ὑπέφερεν μετ' βαθεῖαν συναίσθησιν καὶ ἀπὸ σέ-
βας πρὸς αὐτὴν· ἀλλ' ἡ μενία του τὸν ἔσπρωξε καὶ εἰς
μεγαλῆτερα ἀτοπήματα καὶ κατ' αὐτῆς τῆς ὑπάρξεως
τῆς συζύγου του, ἥτις ἤθελε διακινδυνεύσει εἰς βοηθητι-
κὴ χεῖρ δὲν ἤθελε τὴν ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τοῦ, σκληροῦς ὄνυ-
χός του.

Διχρόρους τρόπους ἐπιχείρησε διὰ τὰ ταράξῃ τὴν
γαμικὴν εἰρήνην ποτὲ μὲν ἐκτολίσατο ἀσιώσας ὑπὲρ τῆς
προικὸς, πότε δὲ δημιουργῶν πλαντὰ ἐρωτικὰ ραβασια
ὡς τάχα διευθυνόμενα πρὸς τὴν σύζυγόν ται ἀπὸ τινος
λεγομένου ἐρασῆς της, δυσφημῶν τὴν τιμὴν της, δὲ
δικαίωσιν οὗτος τὴν κατ' αὐτῆς ἀπηνή διαγωγὴν του, καὶ
βιάζον αὐτὴν μετὰ τὸ ξίφος ἀνὰ χεῖρας νὰ τὰ ἀναγνωρίσῃ.

Ἐν διαστήματι ὁλοκλήρου ἔτους, αἱ ὕβρεις, οἱ δαρμοὶ
καὶ αἱ ἀφόρηται ἰδιοτροπίαι του, ἐσάθησαν ἡ τροφὴ τῆς
σύζυγου τοῦ ζώσεως εἰς τὴν φοίικην, εἰς τρόπον ὥστε ἠνα-
γκάσθη ἡ δυστυχὴ νὰ καταφύγῃ εἰς τὰς μητρικὰς ἀγ-
γίλας διὰ τὴν ἀποφυγὴν τὸν κίνδυνον.

Ἀφοῦ λοιπὸν τὰ πράγματα ἔφθασαν εἰς τοιοῦτον βαθ-
μόν, ἀφοῦ ἡ ἐπιτόπιος ἀρχὴ εἰδοποιηθεῖσα ἔλαβεν ἐξο-
μολογήσεις, τότε παροξυνθεὶς ὁ Κάουστος ἐπὶ πλέον ἀ-
πέδειξε πασιδήλως τοὺς ἀνωήτους σκοπούς του, τυλμήσας
καὶ ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς, νὰ ἐξυβρίσῃ, καὶ αἰκίσῃ ἀνιε-
ως σύζυγον καὶ συγγενεῖς.

Ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐπισυναπτομένων καταθέσεων
θέλατε φθάσει νὰ γνωρίσῃ, Κύριοι Δικασταί, τὴν ἀλήθειαν
τῶν λεγομένων τῆς δεινοπαθούσης, καὶ ἐπομένως μετὰ τὴν
καθηκόν συνειδησὶν σας θέλατε πεισθεῖ, ὅτι τοιαύτη γα-
μικὴ κοινωνία εἶναι ἀφόρητος, καὶ ἀποβαίνει ἀναγκαστὸς
καὶ ἀναπόφευκτος ὁ χωρισμὸς κίτης καὶ σπαρξῆς.

Εἰς τοιαύτην λοιπὸν τῶν πραγμάτων στάσιν ἡ ὑπο-
φαινομένη ἐπικαλεῖται τὴν ἐνέργειαν τῆς διατάξεως τοῦ
ἄρθρου 682, τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ, εἰς περίπτωσιν
ἀπαπειρας ἐνώσεως, τὸ παρὰ τοῦ ἄρθρου 683, ἐκτὸς τῆς
περιπτώσεως τῶν ἐπομένων ὁρῶν 3 4 καὶ 5, τοῦ ἰδίου
ἄρθρου, καθ' ὅτι ἀτεκνος οὕτα καὶ ὑπανδρευθεῖσα ὄχι ὑ-
πὸ κοινότητα ὑπαρχόντων, ἀλλ' ὑπὸ προίκειον διαίκτησιν
ἐπιλαβόντος τοῦ συζύγου της τὴν ἀπλήρ. διχείρησιν τῆς
προικὸς δὲν ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν
676, καὶ 677, καὶ ἐπομένως ἐπιφυλάττεται νὰ διεκδι-
κῇ ὁλόκληρον τὴν προικὰ της, καὶ ὡς ἐπίσης νὰ ζητή-
σῃ καὶ ἀπολαύσῃ προσωρινὰ μετὰ τὴν ἐκτέλεισιν μί-
λιστα καθ' ἣν ἡ κατὰστασις τοῦ Κυρίου Καούσου ἐλατ-
τωθεῖσα δὲν δύναται νὰ τὴν ἐξασφαλίσῃ.

Εὐέλπις ἡ δυστυχὴς ὅτι θελεῖ ἀπολαύσει ἀπὸ τῆς
εὐσπλαχνικῆς τῶν Δικαστῶν τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν δει-
νῶν της, ἐπιφυλάττει πᾶν ἄλλο σικαιωμὰ της καὶ μένει
μετὰ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τὴν 17 Αὐγούστ. 1835.

Εὐπειθεστάτῃ Μαρκετοῦζῃ Φουστέρῃ.

Ἰωάν. Ρίγκης Δικηγ.

Πληρεξούστ. τῆς Μαρκετοῦζης Φουστέρῃ.